

τὸ λατόμιν, ou : τὸ λατόμιον

Ce nom désigne le tombeau (caveau) dans de nombreuses inscriptions de Périnthe (essentiellement), à partir des IIe et IIIe s. apr. J.C.

–Ex.1 : IG II² 13218 — Athènes — IIe/IIIe s.

Οὐαλέριος
Ἀνδρόνεικος ἀνα-
φερόμενος ἐν τῷ
ἱερῷ παλατίῳ ἐποιή-
σατο **λατόμιον** ἑμαυ-
τῷ καὶ τῇ γλυκυτάτῃ
μου γυνηκὶ Καλλίστῃ
καὶ τοῖς γλυκυτάτοις
μου τέκνοις, τοὺς δὲ
λοιποὺς ἀπαγορεύω.
[εἰ δέ τι]ς τολμήσει ἕτε-
[ρον — — —]λθει-

~~~~~

–Ex.2 : IK Byzantion 381 — ca. 212–250 AD — CIG 2032 — Dumont–Homolle 366, 62b(2)

Αὐρηλία β' Λουκία ζῶσα καὶ φρονοῦσα κατεσκεύασε τὸ
λατόμιον σὺν τῇ **στήλῃ** ἑμαυτῇ καὶ τῷ γλυκυτά-
τῳ μου ἀνδρὶ ΣΑΤΥΡΩΝΙΔΩΙ ὑπομνείας χάριν ζήσ-
αντι ἔτη τριάκοντ' ἀμέμπτως. μηδέν[α] δ' ἕτερ-
ον ἔξεσται βληθῆναι ἐς αὐτὸ εἰ μὴ τὰ τέκνα μου.
εἰ δέ τις καταθῇται ἕτερο<ν> πτῶμα, δώσει τῇ πόλει
*,αφ'. χαῖρε παρ<οδ>ε<ῖτ>α.

~~~~~

– Ex.3 : Perinthos–Herakleia 125 — après 212 apr. J.C. — Dumont–Homolle 396,74z(7)

Αὐρ(ηλία) Ἀσκληπιοδότῃ
κατεσκεύασα τὸ **λα-**
τόμιν σὺν τῷ βω-
μῷ ἑμαυτῇ καὶ τῷ
γ<λ>υκυτάτῳ μου ἀν-
δρὶ Αὐρ(ηλίῳ)
Ἐπιτυ<γχ>άνῳ, ᾧ καὶ
συνέζησα ἔτη λ'.
ὅς ἂν δὲ ἕτερο<ο>ν,
<δ>ώσει τῷ τ(αμείῳ) * φ' καὶ
τῇ πόλῃ * φ'.
χαῖρε παροδεῖτα.

—Ex.4 : Perinthos–Herakleia 127 — après 212 apr. J.C. — Taşliklioğlu, Trakya'da epigrafya I (1961) 19,
3

[Μ(ἄρκος)] Αὐρ(ήλιος) Οὐλπιος Ἄτι-
[λ]ιανοῦ Περίνθιος
[ἐ]ποίησα τὸ λατόμιν σ[ὺν]
[καὶ] τῷ ἐπικειμένῳ βω[μῶ]
[ἐμ]αυτῷ κ[αὶ] τῇ συνβίῳ μο[υ]
[Πετ]ρωνίᾳ [— — — — —]
[— — — — — — — — — —]

—Ex.5 : Perinthos–Herakleia 132 — 1er/Ile s. apr.J.C.— MDAI(A) 17 (1892) 202,2

χαῖρε παροδεῖτα
Ἀλέξανδρος Διοτίμου
κατεσκεύασεν ἐκ τῶν
ιδίων τὴν στήλην καὶ τὸ
λατόμιον ἑαυτῷ καὶ
τῇ γυναικί μου Ἀθηνα-
ίδι, ὡς μηδένα ἕτερον
ἐπιβληθῆναι.
χαίρετ[ε].

—Ex.6 : Perinthos–Herakleia 136 — 1er/Ile s. apr.J.C. — MDAI(A) 17 (1892) 201,1

Βασσία Πλωτεῖνα καὶ Λού-
σιος Μελικέρτης Βασσίη
Φαυστείνη τέκνω γλυκυτά-
τῳ τὴν στήλην μετὰ τοῦ
λατομίου ὠνησάμενοι κατεθέ-
μεθα μνήμης χάριν. ὃς δ' ἂν ἕτερος
ἀνύξη τὸ λατόμιν καὶ ἐ[κ]βάλῃ
τὴν κατακειμένην, δώσει τῷ
ἱερωτάτῳ ταμείῳ * ,βφ'.
ζησάσῃ ἔτη ιβ', μῆ-
νας γ'. χαῖρε παροδεῖ-
τα.

—Ex.7 : Perinthos–Herakleia 137 — 1er/IIe s. apr.J.C. — Dumont–Homolle 394,74z(1)
lignes 4–9 :

ὅς ἂν δὲ τολμήσει ἄραι τὸ
στηλλάριν ἢ ἐπανύξας
τὸ λατόμιν ἕτερόν τινα
βούλεται βαλεῖν, τοῦτον
δοῦναι τῷ ταμείῳ καὶ τῇ
πόλει ἐκάστω * ,βφ'.

—Ex.8 : Perinthos–Herakleia — après 212 apr. J.C.— JÖAI 1 (1898) Bbl., 111, 8

Αὐρ(ηλία) Σέμνη ἀνδρὶ
γλυκυτάτῳ Σατύ-
ρῳ ἡγόρασα λατό-
μιν, ἐφ' ᾧ καὶ στήλ-
λην ἀνέθηκα ὅς ἂν
δὲ ἕτερον κατ<α>θῇ-
τε, δώσει τῇ πόλει * φ'.